

предопредѣлени за живота ми. И мигарь събитіята не потвърдиха туй? Далечь отъ мене нека бѣдѣтъ безпокойствіята, далечь съко съчувствие! ты сърце на Арбака, бѣди за напредъ огледало, въ което два предмета да са отразяватъ, *Царството и Юна!*»

ГЛАВА 2.

ЦИРКЪТЪ.

Подирь връщаніето на Сосія, Недія като са научи отъ него че писмото ѝ са предало на Салустія, благодари са и са предаде пакъ на надѣждѣтъ си.

« Салустій, мисляше ти, е отишълъ непременно да са намѣри съ Претора. Къщата ще са претърси и азъ като са отървѣхъ ще пу- сий и Калата и немамъ сумнѣніе че тѣзи нощъ още ще са даде свобода на Главка. »

Но тежко ѝ! нощъта са минѣ, зората са бѣлѣж и злочестата Недія нищо не чуваше освѣнъ спѣшния вѣрвѣжъ на робитѣ къмъ салона и къмъ колоната, и разговоритѣ имъ са вѣртѣха около приготвѣнія за отиваньето на цирка. Понѣкога са чуваше наложи- телныйтъ гласъ на Арбака; но ето че са чува аккордытъ на пра- зднична музика, и многочисленныйтъ народъ отиваше къмъ арената за да са повеселѣтъ съ зрѣлището на трѣшнитѣ мѣжы на злочестия аеняниинѣ.

Щестіето са движаше полѣка и съ тържественность чакъ до мѣстото дѣто возенитѣ на колесницы трѣбаше да слѣзѣтъ, и Арбакъ като слѣзе отъ колата си, управи са къмъ вратата на входъ, презъ който влѣзвахъ по высокитѣ градскы знаменитости. А робитѣ му, като са намѣсихъ съ народа, расположихъ са на опредѣленитѣ за простолудіето сѣдалища, като предъвѣявахъ на служителитѣ на цир- ка входнитѣ си билеты, също тѣй какъто става днесъ въ театрал- нитѣ представенія.

Първыйтъ редъ приличаше на хубава градина поради пѣстрото облекло на женитѣ които сѣдаха тамъ отдѣлени отъ мъжбѣтъ; мал- ко, може бы, интересъ заслужва, ако кажемъ че въ този редъ разговоритѣ бѣхъ по живы и къмъ него бѣхъ безпрестанно обръ- няти очитѣ на момцитѣ и на неужененитѣ. А на по низкитѣ сѣ- далища до самата арена бѣхъ насѣдали най благороднитѣ и най богаты зрители, членовѣтъ отъ Сената и всадницитѣ и по высокы-